

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 28 juli 1960.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,

J. VAN AARTSEN.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de negentiende augustus 1960.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 5771; Hand. II 59/60, bladz. 4052;

Bijl. Hand. I 59/60, 5771; Hand. I 59/60, bladz. 3555.

327 WET van 28 juli 1960 tot wijziging van de wet van 10 september 1936, houdende voorzieningen inzake het luchtvervoer (Stb. 523).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in verband met het op 28 september 1955 te 's-Gravenhage ondertekende Protocol (*Trb.* 1956, 26) tot wijziging van het op 12 oktober 1929 te Warschau gesloten verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (*Stb.* 1933, 365) wenselijk is te wijzigen de wet van 10 september 1936, houdende voorzieningen inzake het luchtvervoer (*Stb.* 523);

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In de wet houdende voorzieningen inzake het luchtvervoer¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 1 wordt gelezen:

De bepalingen van deze wet vinden toepassing voor zover niet ingevolge een overeenkomst als bedoeld in artikel 66 der Grondwet een andere voorziening geldt.

B. Artikel 2 wordt gelezen:

1. Deze wet is, behoudens het bepaalde in artikel 39, niet van toepassing op het kosteloos luchtvervoer, dat niet door een Luchtvervoeronderneming wordt bewerkstelligd.

2. Deze wet is voorts niet van toepassing op het vervoer van brieven, andere poststukken en postpakketten, noch op het luchtvervoer door militaire, douane- of politieluchtvaartuigen op bevel van de overheid.

C. Artikel 5 wordt gelezen:

1. Bij het luchtvervoer van reizigers moet een reisbiljet worden uitgereikt.

2. Het reisbiljet strekt, behoudens tegenbewijs, tot bewijs van het sluiten van de luchtvervoerovereenkomst en de voorwaarden daarvan. Het ontbreken van het reisbiljet, een on-

nauwkeurigheid daarin of het verlies daarvan heeft invloed noch op het bestaan, noch op de geldigheid van de luchtvervoerovereenkomst, welke desondanks zal zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet. Indien evenwel de reiziger met toestemming van de vervoerder aan boord gaat, zonder dat een reisbiljet is uitgereikt, heeft de vervoerder niet het recht zich te beroepen op de bepalingen van deze wet, welke zijn aansprakelijkheid uitsluiten of beperken.

D. Artikel 6 wordt gelezen:

1. Bij het luchtvervoer van aangegeven bagage moet een bagagebiljet worden uitgereikt.

2. Onder aangegeven bagage wordt verstaan:

alle zaken, welke toebehoren aan of onder de hoede zijn van een reiziger en welke door of namens deze, alvorens een luchtreis te ondernemen, ten vervoer door de lucht worden aangeboden en aangegeven. Onder aangegeven bagage worden niet begrepen kleine voorwerpen voor persoonlijk gebruik, welke de reiziger bij zich houdt.

3. Het bagagebiljet strekt, behoudens tegenbewijs, tot bewijs van het aangeven van de bagage en van de voorwaarden van de luchtvervoerovereenkomst. Het ontbreken van het bagagebiljet, een onnauwkeurigheid daarin of het verlies daarvan heeft invloed noch op het bestaan, noch op de geldigheid van de luchtvervoerovereenkomst, welke desondanks zal zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet. Indien evenwel de vervoerder bagage aanneemt zonder dat een bagagebiljet is uitgereikt, heeft hij niet het recht zich te beroepen op de bepalingen, welke zijn aansprakelijkheid uitsluiten of beperken.

E. Artikel 7, tweede lid, wordt gelezen:

2. Het ontbreken van de luchtvrachtbrief, een onnauwkeurigheid daarin of het verlies daarvan heeft invloed noch op het bestaan, noch op de geldigheid van de vervoerovereenkomst, welke desondanks zal zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet. Indien evenwel de vervoerder de goederen aanneemt zonder dat een luchtvrachtbrief is opgemaakt, heeft hij niet het recht zich te beroepen op de bepalingen van deze wet, welke zijn aansprakelijkheid uitsluiten of beperken.

F. Artikel 8, derde lid, wordt gelezen:

3. De handtekening van de vervoerder moet worden geplaatst vóór het inladen van de goederen in het luchtvaartuig.

G. De artikelen 10 en 11 vervallen.

H. Artikel 12, tweede lid, wordt gelezen:

2. Hij draagt de aansprakelijkheid voor alle schade, die door de vervoerder of door anderen, jegens wie de vervoerder terzake aansprakelijk is, wordt geleden als gevolg van zijn onnauwkeurige, onjuiste of onvolledige mededelingen en verklaringen.

I. In artikel 13, eerste lid, worden de woorden „degenen die in verband met het vervoer te werk zijn gesteld” gelezen: diens ondergeschikten.

J. In artikel 14, tweede lid, worden de woorden „De opgaven” gelezen: Opgaven.

K. Aan artikel 23 wordt als derde lid toegevoegd:

3. Niets in deze wet belet de uitgifte van een verhandelbare luchtvrachtbrief.

L. Na artikel 23 wordt een deel IV ingevoegd, luidende:

DEEL IV

Vrijstelling van bepalingen

Artikel 23a

De bepalingen van de artikelen 5—9 betreffende de luchtvervoerbewijzen zijn niet van toepassing op het vervoer, dat in bijzondere omstandigheden buiten elke normale uitoefening van het luchtvaartbedrijf plaats heeft.

¹⁾ Gewijzigd bij de wet van 28 juli 1960 (*Stb.* 326).

M. Het opschrift van Hoofdstuk III wordt gelezen:

Aansprakelijkheid van de vervoerder en van diens ondergeschikten

N. In de artikelen 25, 26, 27 en 37 wordt voor „bagage” ingevoegd „aangegeven”.

O. Artikel 29 wordt gelezen:

De vervoerder is niet aansprakelijk voor schade, indien hij bewijst, dat hij en zijn ondergeschikten alle maatregelen hebben genomen, nodig om de schade te vermijden of dat het hun onmogelijk was die maatregelen te nemen. Indien de vervoerder bewijst, dat de schuld van de getroffen persoon de schade heeft veroorzaakt of er toe heeft bijgedragen, kan de rechter de aansprakelijkheid van de vervoerder ter zijde stellen of verminderen.

P. Artikel 30 wordt gelezen:

1. Bij het luchtvervoer van personen is de aansprakelijkheid van de vervoerder jegens elke reiziger of diens in artikel 24, tweede lid, aangewezen nabestaanden beperkt tot de tegenwaarde in Nederlandse munt van het bedrag van tweehonderdvijftigduizend francs. In het geval dat de schadeloosstelling wordt bepaald in de vorm van een rente mag het gekapitaliseerde bedrag die grens niet te boven gaan. Evenwel kan de reiziger door een bijzondere overeenkomst met de vervoerder een hogere grens voor de aansprakelijkheid bepalen.

2. Bij het luchtvervoer van aangegeven bagage en van goederen is de aansprakelijkheid van de vervoerder beperkt tot de tegenwaarde in Nederlandse munt van het bedrag van tweehonderdvijftig francs per kilogram, behoudens bijzondere verklaring omtrent belang bij de aflevering, gedaan door de afzender bij de afgifte van de colli aan de vervoerder en tegen betaling van een eventueel verhoogd tarief. In dat geval is de vervoerder verplicht te betalen tot het bedrag van de opgegeven som, tenzij hij bewijst, dat deze het werkelijk belang van de afzender bij de aflevering te boven gaat.

3. Bij verlies, beschadiging of vertraging van een gedeelte van de aangegeven bagage of van goederen of van enig daarin opgenomen voorwerp wordt ter bepaling van de aansprakelijkheidsgrens van de vervoerder alleen in aanmerking genomen het totale gewicht van het betrokken collo of van de betrokken colli. Indien evenwel het verlies, de beschadiging of de vertraging van een gedeelte van de aangegeven bagage of van de goederen of van enig daarin opgenomen voorwerp de waarde van andere colli, gedekt door hetzelfde bagagebiljet of dezelfde luchtvrachtbrief beïnvloedt, wordt het totale gewicht van deze colli in aanmerking genomen ter bepaling van de aansprakelijkheidsgrens.

4. Voor wat betreft de voorwerpen, bedoeld in de laatste zin van artikel 6, tweede lid, is de aansprakelijkheid van de vervoerder beperkt tot de tegenwaarde in Nederlandse munt van een bedrag van vijfduizend francs per reiziger.

5. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op een eventuele aansprakelijkheid van de vervoerder voor de kosten van het geding met de partij tegen wie hij zich op deze bepalingen kan beroepen, tenzij de vervoerder schriftelijk, hetzij binnen een termijn van zes maanden na de datum van het voorval waardoor de schade werd veroorzaakt, hetzij vóór de aanvang van het proces wanneer dit ná die termijn ahangig is gemaakt, een bedrag aan de eiser heeft aangeboden, even groot als of groter dan het bedrag van de toegewezen schadevergoeding met uitsluiting van genoemde kosten van het geding.

6. De in dit artikel in francs aangegeven bedragen worden geacht betrekking te hebben op een munteenheid gesteld op vijf en zestig en een half milligram goud van een gehalte van negenhonderd duizendste fijn. De omzetting van deze bedragen in Nederlandse munt zal in geval van een proces geschieden overeenkomstig de goudwaarde van deze munt op de datum van het vonnis.

Q. In artikel 31, eerste zin, worden de woorden „hij en degenen, die in verband met het vervoer te werk zijn gesteld” gelezen: zijn ondergeschikten; wordt de komma achter „nemen” vervangen door een punt en vervalt de rest van deze zin.

R. In artikel 32 wordt de bestaande bepaling genummerd 1 en als tweede lid toegevoegd:

2. Het eerste lid van dit artikel is niet van toepassing op bedingen betreffende verlies of schade veroorzaakt door de aard of een eigen gebrek van de vervoerde goederen.

S. Artikel 34 wordt gelezen:

De in artikel 30 vermelde aansprakelijkheidsgrenzen zijn niet van toepassing, indien wordt bewezen, dat de schade het gevolg is van een daad of een nalatigheid van de vervoerder of zijn ondergeschikten, welke plaats vond hetzij met de bedoeling schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap, dat er waarschijnlijk schade uit zou voortvloeien; in geval van een daad of nalatigheid van een persoon, die in verband met het vervoer door hem is te werk gesteld, moet tevens worden bewezen, dat deze handelde in de uitoefening van zijn werkzaamheden.

T. Na artikel 34 wordt een artikel 34a ingevoegd, luidende:

Artikel 34a

1. Indien een geding wordt aanhangig gemaakt tegen een ondergeschikte van de vervoerder op grond van schade als bedoeld in deze wet, zal deze, indien hij bewijst, dat hij in de uitoefening van zijn werkzaamheden heeft gehandeld, zich kunnen beroepen op de aansprakelijkheidsgrenzen, waarop de vervoerder zelf zich krachtens artikel 30 kan beroepen.

2. Het totale bedrag van de schade-vergoeding, welke in dat geval van de vervoerder en diens ondergeschikte kan worden verkregen, mag de in artikel 30 vermelde grenzen niet overschrijden.

3. De bepalingen van de vorige leden van dit artikel zijn niet van toepassing, indien wordt bewezen, dat de schade het gevolg is van een daad of een nalatigheid van de ondergeschikte, welke plaats vond hetzij met de bedoeling schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap, dat er waarschijnlijk schade uit zou voortvloeien.

U. Artikel 35, tweede lid, wordt gelezen:

2. In geval van beschadiging moet de belanghebbende aan de vervoerder protest doen onmiddellijk na de ontdekking en in ieder geval, wanneer het bagage betreft, binnen een termijn van zeven dagen of, wanneer het andere goederen betreft, binnen een termijn van veertien dagen, te rekenen van de dag van aanneming. In geval van vertraging moet het protest worden gedaan uiterlijk binnen een en twintig dagen, te rekenen van de dag, waarop de bagage of de goederen te zijner beschikking zijn gesteld.

V. Artikel 39 wordt gelezen:

In geval bij kosteloos luchtvervoer, niet door een luchtvervoeronderneming bewerkstelligd, letsel of schade wordt toegebracht aan vervoerde personen of goederen, is degene, die dit luchtvervoer bewerkstelligt, voor de schade aansprakelijk, indien wordt aangetoond, dat hij of zijn ondergeschikten niet al de maatregelen hebben genomen, nodig om de schade te vermijden. Indien de vervoerder bewijst, dat de schuld van de getroffen persoon de schade heeft veroorzaakt of er toe heeft bijgedragen, kan de rechter de aansprakelijkheid van de vervoerder terzijde stellen of verminderen. De artikelen 34 en 34a zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag, waarop de bepalingen van het Protocol tot wijziging van het te Warschau op 12 oktober 1929 ondertekende verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (*Trb.* 1956, 26) voor Nederland van kracht worden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 28 juli 1960.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,
J. VAN AARTSEN.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de negentiende augustus 1960.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 59/60, 5771; Hand. II 59/60, blad. 4052;
Bijl. Hand. I 59/60, 5771; Hand. I 59/60, blad. 3553.

328 **BESLUIT** van 29 juli 1960, houdende opheffing als vestingwerk van het werk aan de Hoofddijk.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 25 mei 1960, Directoraat Gebouwen, Werken en Terreinen, nr. 255.022/A;

Gelet op artikel 3 der Wet van 21 december 1853 (*Stb.* 128);

De Raad van State gehoord (advies van 28 juni 1960, nr. 53);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Defensie van 25 juli 1960, Directoraat Gebouwen, Werken en Terreinen, nr. 255.022/E;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Enig artikel

Met wijziging in zoverre van Ons Besluit van 18 oktober 1951 (*Stb.* 455) wordt opgeheven als vestingwerk:

Het werk aan de Hoofddijk.

Onze Minister van Defensie is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 29 juli 1960.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Defensie,
CALMEYER.

Uitgegeven de negentiende augustus 1960.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

329 **BESLUIT** van 27 juli 1960 tot vernietiging van het besluit van burgemeester en wethouders van Zonnemaire van 29 maart 1955, waarbij aan J. C. Paauwe aldaar een volledige vergunning ingevolge de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) werd verleend.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 3 december 1959, No. 12796, Directie Volksgezondheid, Afdeling Gezondheidsbescherming en van Binnenlandse Zaken van 28 december 1959, Directie Binnenlands Bestuur, Afdeling Bestuurszaken, No. 28631;

Overwegende, dat burgemeester en wethouders van Zonnemaire bij besluit van 29 maart 1955, No. 221, aan J. C. Paauwe aldaar krachtens de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) een volledige vergunning hebben verleend voor een lokaliteit van perceel B, No. 20 te Zonnemaire;

Overwegende, dat deze lokaliteit een oppervlakte heeft van 20,50 m², welke omstandigheid, zoals uit de vermelding daarvan in het besluit van burgemeester en wethouders blijkt, aan het college bekend was ten tijde van de beslissing op het verzoek om vergunning;

dat een vergunning ingevolge artikel 12, eerste lid, 10°, der Drankwet moet worden geweigerd, indien de lokaliteit, waarvoor zij wordt gevraagd, niet voldoet aan de eisen, waaraan zij krachtens artikel 9 moet voldoen;

dat artikel 4, eerste lid, van het Drankwetbesluit 1932 dienovereenkomstig eist, dat de lokaliteit een oppervlakte moet hebben van tenminste 35 m²;

dat de lokaliteit, waarvoor de onderwerpelijke vergunning strekt, aan genoemde eis niet voldoet, waardoor bedoeld besluit in strijd is met de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) en mitsdien niet in stand kan blijven;

Gelet op artikel 185 der gemeentewet;

De Raad van State gehoord (advies van 8 maart 1960, No. 33);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 31 mei 1960, No. 4377, Directie Volksgezondheid, Afdeling Gezondheidsbescherming en van Binnenlandse Zaken, No. B 60/1360, Directie Binnenlands Bestuur, Afdeling Bestuurszaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

het besluit van burgemeester en wethouders van Zonnemaire van 29 maart 1955, No. 221, te vernietigen wegens strijd met de wet.

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, 27 juli 1960.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,
VAN ROOY.

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,
A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de negentiende augustus 1960.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.